

# ॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

इ॒षे त्वो॒र्जे त्वा॑ वा॒यवः॑ स्थोपा॒यवः॑ स्थ दे॒वो वः॑  
सवि॒ता प्रा॑र्पयतु श्रेष्ठ॑तमाय॒ कर्म॑ण॒ आ प्या॑यध्वमघ्निया  
देवभा॒गमूर्ज॑स्वतीः पय॑स्वतीः प्र॒जाव॑तीरनमी॒वा अ॑य॒क्ष्मा मा  
वः स्तेन॑ ई॒शत॒ माऽघ॑श॒सो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः परि॑ वो वृणक्तु  
ध्रु॒वा अ॒स्मिन्गोप॑तौ स्यात ब॒ह्वीर्य॑ज॒मान॑स्य प॒शून्पा॑हि ॥ १ ॥

इ॒षे त्रिच॑त्वारि॒शत॑। (1) ॥ ————— [१]

य॒ज्ञस्य॑ घोष॑द॒सि प्र॒त्युष्ट॑र॒क्षः प्र॒त्युष्टा॑ अरा॑तयः  
प्रेय॑म॒गाद्धि॑षणा॒ ब॒र्हिर॑च्छ॒ मनु॑ना कृ॒ता स्व॒धया॑ वि॒त॑ष्टा  
त आ॑व॒हन्ति॑ क॒वयः॑ पु॒रस्ता॑द्दे॒वेभ्यो॑ जुष्ट॑मि॒ह ब॒र्हिरा॑सदे  
दे॒वानां॑ परि॑षू॒तम॑सि व॒र्षवृ॑द्धम॒सि दे॒वब॑र्हि॒र्मा त्वा॑ऽन्व॒ङ्गा  
ति॒र्यक्प॑र्व॒ ते रा॒ध्यास॑माच्छे॒त्ता ते मा रि॑ष॒न्दे॒वब॑र्हिः  
श॒तव॑ल्शं वि॒ रौ॒ह स॒हस्र॑वल्शः ॥ २ ॥

वि व॒यं रु॒हेम॑ पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हि सु॒स॒म्भृतां॑ त्वा

सम्भ॑राम्यदि॒त्यै रा॒स्नाऽसी॑न्द्रा॒ण्यै स॒न्नह॑नम्पूषा ते॑ ग्र॒न्थिङ्ग॑न्धातु  
स ते॒ माऽऽस्था॑दिन्द्र॒स्य त्वा बा॒हुभ्या॑मुद्यच्छे॒ बृह॑स्पते॑र्मूर्धा  
ह॑राम्यु॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हि देव॑ङ्गमम॑सि॥ ३ ॥

सहस्र॑वल्शा अ॒ष्टात्रिं॑शच्च। (2)॥ \_\_\_\_\_ [२]

शु॒न्धध्व॑न्दैव्या॒य क॑र्मणे देव॒यज्या॑यै मा॒तरि॒श्व॑नो घ॒र्मोऽसि॑  
द्यौर॑सि पृ॒थिव्या॑सि वि॒श्वधा॑या अ॒सि पर॑मेण॒ धाम्ना॑ दृ॒ह॑स्व  
मा ह्वा॒र्वसू॑नाम्प॒वित्र॑मसि श॒तधा॑रं वसू॑नाम्प॒वित्र॑मसि  
स॒हस्र॑धारं हु॒तः स्तो॒को हु॒तो द्र॒प्सोऽग्न॑ये बृ॒हते॑ नाका॒य  
स्वाहा॑ द्यावा॑पृ॒थिवी॒भ्यां सा वि॒श्वायुः॑ सा वि॒श्वव्य॑चाः  
सा वि॒श्वक॑र्मा स॒म्पृच्य॑ध्वमृ॒तावरी॑रू॒र्मिणी॑र्मधु॒मत्त॑मा म॒न्द्रा  
धन॑स्य सा॒तये॒ सोमै॑न॒ त्वाऽऽत॑न॒च्मीन्द्रा॑य॒ दधि॑ वि॒ष्णो  
ह॒व्यं र॑क्षस्व॥ ४ ॥

सोमै॑नाष्टौ च। (3)॥ \_\_\_\_\_ [३]

क॑र्मणे वां दे॒वेभ्यः॑ श॒केयं॑ वे॒षाय॑ त्वा प्र॒त्युष्ट॑ रक्षः प्र॒त्युष्टा॑  
अ॒रा॑तयो॒ धूर॑सि॒ धूर्व॑ धूर्व॒न्तन्धूर्व॑ तं यो॑ऽस्मान्धूर्व॑ति॒ तन्धूर्व॑  
यं व॒यन्धूर्वा॑म॒स्त्वं दे॒वाना॑मसि॒ सस्त्रि॑तम॒म्पप्रि॑तम॒ञ्जुष्ट॑तमं

वह्नि॑तम- न्दे॒व॒हू॒त॒म॒म॒हु॒त॒म॒सि॑ ह॒वि॒र्धा॒न॒न्द्॒ः ह॒स्व॒ मा  
ह्वा॑र्मि॒त्र॒स्य॑ त्वा चक्षु॑षा प्रेक्षे॒ मा भे॒र्मा सं वि॒क्था॒ मा त्वा॑॥ ५॥

हि॒ः सि॒ष॒मु॒रु वा॒ताय॑ दे॒वस्य॑ त्वा स॒वि॒तुः प्र॑स॒वै-  
ऽश्वि॑नो॒र्बा॒हु॒भ्यां॑ पू॒ष्णो ह॒स्ता॑भ्याम॒ग्नये॑ जुष्टं॑ निर्व॒पाम्य॒ग्नी-  
षो॒मा॑भ्यामिदं दे॒वाना॑मिदमु॒ नः स॒ह स्फा॑त्यै त्वा  
ना॒रा॑त्यै सुव॑र॒भि वि॒ ख्ये॑ष वैश्वान॒र॒ज्योति॑र्द्द॒ः ह॒न्ता॑न्दुर्या  
द्यावा॑पृथि॒व्यो रु॒र्वन्त॑रि॒क्ष्मन्वि॒ह्यदि॑त्यास्त्वो॒पस्थे॑ सादया॒म्यग्ने॑  
ह॒व्य॑ र॒क्ष॒स्व॑॥ ६॥

मा त्वा षट्त्वारि॑शच्च। (4)॥ [४]

दे॒वो वः॑ स॒वि॒तोत्पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण प॒वि॒त्रेण॑ व॒सोः सूर्य॑स्य  
र॒श्मि॒भि॒रापो॑ दे॒वीर॒ग्रेपु॒वो अ॒ग्रेगु॒वोऽग्रं॑ इ॒मं य॒ज्ञन्न॑य॒ताग्रे॑  
य॒ज्ञप॑ति॒न्धत्त॑ युष्मा॒निन्द्रो॑ऽवृणीत वृ॒त्रतू॑र्ये यू॒यमि॒न्द्रम॑वृणीध्वं  
वृ॒त्रतू॑र्ये प्रोक्षि॑ताः स्था॒ग्नये॑ वो जुष्ट॒म्प्रोक्षा॑म्य॒ग्नीषो॒मा॑भ्या॒ः  
शु॒न्धध्व॑न्दै॒व्याय॑ कर्म॑णे दे॒वय॑ज्याया॒ अव॑धूत॒ः रक्षो॑ऽव॑धूता  
अ॒रा॑त॒योऽदि॑त्या॒स्त्वग॑सि॒ प्रति॑ त्वा॥ ७॥

पृथि॒वी वै॑त्त्वधि॒षव॑णमसि वानस्प॒त्यम्प्रति॑ त्वा-

ऽदित्या॒स्त्वग्वे॑त्त्व॒ग्नेस्त॒नूर॑सि वा॒चो वि॒सर्जनं॑ दे॒ववी॑तये त्वा  
 गृ॒ह्णाम्य॒द्रिर॑सि वा॒नस्प॒त्यः स इ॒दं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यः सु॒शमि॑  
 शमि॒ष्वेष॑मा व॒दोर्ज॑मा व॒द द्यु॒मद्व॑दत व॒यः संघा॑त॒ञ्जैष्म  
 व॒र्षवृ॑द्धमसि॒ प्रति॑ त्वा व॒र्षवृ॑द्धं वे॒त्तु परा॑पू॒तः रक्षः॑  
 परा॑पू॒ता अ॒रा॒तयो॑ रक्ष॑साम्भा॒गोऽसि॑ वा॒युर्वो॑ वि॒वि॒नक्तु॑ दे॒वो  
 वः॑ सवि॒ता हि॒र॒ण्यपा॑णिः॒ प्रति॑ गृ॒ह्णातु॥८॥

त्वा भाग एकादश च। (5)॥ [५]

अव॑धू॒तः रक्षो॑ऽव॑धू॒ता अ॒रा॒तयो॑ऽदित्या॒स्त्वग॑सि॒ प्रति॑ त्वा  
 पृ॒थि॒वी वे॑त्तु दि॒वः स्क॑म्भ॒निर॑सि॒ प्रति॑ त्वाऽदित्या॒स्त्वग्वे॑त्तु  
 धि॒षणा॑ऽसि पर्व॒त्या प्रति॑ त्वा दि॒वः स्क॑म्भ॒निर्वे॑त्तु धि॒षणा॑-  
 ऽसि पा॒र्व॒तेयी॑ प्रति॑ त्वा पर्व॒तिर्वे॑त्तु दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः  
 प्र॑स॒वेऽश्विनो॑र्बा॒हुभ्यां॑ पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑मधि॒वपामि॑ धा॒न्यम॑सि  
 धि॒नुहि॑ दे॒वान्प्रा॑णाय॑ त्वाऽपा॒नाय॑ त्वा व्या॒नाय॑ त्वा दी॒र्घाम॑नु  
 प्र॑सि॒तिमा॑यु॒षे धां॑ दे॒वो वः॑ सवि॒ता हि॒र॒ण्यपा॑णिः॒ प्रति॑  
 गृ॒ह्णातु॥९॥

प्राणायं त्वा पञ्चदश च। (6)॥ [६]

धृ॒ष्टि॑रसि॒ ब्रह्म॑ य॒च्छापा॑ऽग्नेऽग्नि॒मामा॑द॒ञ्जहि॑ निष्क्र॒व्याद॑ः

सेधा देवयजं वह निर्दग्धं रक्षो निर्दग्धा अरातयो ध्रुवमसि  
 पृथिवीन्दुं हायुर्दं ह प्रजान्दं ह सजातानस्मै यजमानाय  
 पर्यूह धर्मस्यन्तरिक्षन्दं ह प्राणन्दं हापानन्दं ह सजाता-  
 नस्मै यजमानाय पर्यूह धरुणमसि दिवंदं ह चक्षुः॥१०॥

दृं ह श्रोत्रन्दं ह सजातानस्मै यजमानाय पर्यूह  
 धर्मांसि दिशो दृं ह योनिन्दं ह प्रजान्दं ह सजातानस्मै  
 यजमानाय पर्यूह चितः स्थ प्रजामस्मै रयिमस्मै  
 सजातानस्मै यजमानाय पर्यूह भृगूणामङ्गिरसान्तपसा  
 तप्यध्वं यानि घर्मे कपालान्युपचिन्वन्ति वेधसः।  
 पूष्णस्तान्यपि व्रत इन्द्रवायू वि मुञ्चताम्॥११॥

चक्षुरष्टाचत्वारिंशच्च। (7)॥ ————— [७]

सं वपामि समापो अद्विरंगमत समोषधयो रसेन  
 स रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमद्ध्यः परि  
 प्रजाताः स्थ समद्भिः पृच्यध्वञ्जनयत्यै त्वा सं यौम्यग्रयै  
 त्वाऽग्नीषोमाभ्याम्मुखस्य शिरोऽसि घर्मोऽसि विश्वायुरु  
 प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतान्त्वचंङ्गृहीष्वाऽन्तरितं रक्षो-

ऽन्तरिता॑ अरा॑तयो दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता श्र॑पयतु॒ वर्षि॑ष्ठे॒ अधि॑  
नाके॒ऽग्निस्ते॑ त॒नुव॑म्माऽति॑ धा॒गग्रे॑ ह॒व्यः र॑क्षस्व॒ सम्ब्र॑ह्मणा  
पृ॒च्यस्वैक॑ताय॒ स्वाहा॑ द्वि॒ताय॒ स्वाहा॑ त्रि॒ताय॒ स्वाहा॑॥१२॥

सवि॒ता द्वाविं॑शतिश्च। (8)॥ [८]

आद॑द॒ इन्द्र॑स्य बा॒हुर॑सि॒ दक्षि॑णः स॒हस्र॑भृष्टिः श॒तते॑जा  
वा॒युर॑सि॒ तिग्म॑ते॒जाः पृथि॑वि देवयज॒न्योष॑ध्यास्ते॒ मूल॑म्मा  
हि॑सिष॒मप॑हतो॒ऽरुः पृथि॑व्यै ब्रजङ्ग॑च्छ गो॒स्थानं॑ वर्ष॑तु  
ते॒ द्यौर्ब॑धान॒ देव॑ सवि॒तः पर॑मस्या॑ परा॒वति॑ श॒तेन॑ पाशैर्यो॑-  
ऽस्मान्द्वेष्टि॑ यश्च॑ व॒यन्दि॒ष्मस्त॑मतो॒ मा मौ॑गप॑हतो॒ऽरुः  
पृथि॑व्यै दे॒वय॑जन्यै ब्रज॒म्॥१३॥

ग॒च्छ गो॒स्थानं॑ वर्ष॑तु ते॒ द्यौर्ब॑धान॒ देव॑ सवि॒तः पर॑मस्या॑  
परा॒वति॑ श॒तेन॑ पाशैर्यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑ यश्च॑ व॒यन्दि॒ष्मस्त॑मतो॒ मा  
मौ॑गप॑हतो॒ऽरुः पृथि॑व्या अदे॒वय॑जनो ब्रजङ्ग॑च्छ गो॒स्थानं॑  
वर्ष॑तु ते॒ द्यौर्ब॑धान॒ देव॑ सवि॒तः पर॑मस्या॑ परा॒वति॑ श॒तेन॑  
पाशैर्यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑ यश्च॑ व॒यन्दि॒ष्मस्त॑मतो॒ मा॥१४॥

मौ॑गरु॒स्ते दि॒वम्मा॑ स्का॒न् वस॑वस्त्वा॒ परि॑गृह्णन्तु  
गा॒य॒त्रेण॑ छन्द॑सा रु॒द्रास्त्वा॑ परि॑गृह्णन्तु॒ त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑साऽ-

ऽदित्यास्त्वा परिगृह्णन्तु जागतेन छन्दसा देवस्य सवितुः  
 सवे कर्म कृण्वन्ति वेधसं ऋतमस्यृतसदनमस्यृतश्रीरसि  
 धा असि स्वधा अस्युर्वी चासि वस्वी चासि पुरा क्रूरस्य  
 विसृपो विरप्शिन्नुदादाय पृथिवीञ्जीरदानुर्यामैरयश्चन्द्रमसि  
 स्वधाभिस्तान्धीरासो अनुदृश्य यजन्ते॥१५॥

देवयजन्त्ये ब्रजन्तमतो मा विरप्शिन्नेकादश चा (9)॥ [१]

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातयोऽग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा  
 निष्टपामि गोष्ठम्मा निर्मृक्षं वाजिनन्त्वा सपत्नसाहं  
 सम्माज्मि वाचम्प्राणश्चक्षुः श्रोत्रम्प्रजां योनिम्मा  
 निर्मृक्षं वाजिनीन्त्वा सपत्नसाहीं सम्माज्म्याशासाना  
 सौमनसम्प्रजां सौभाग्यन्तनूम्। अग्नेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये  
 सुकृताय कम्। सुप्रजसस्त्वा वयं सुपत्नीरुप॥१६॥

सेदिम्। अग्ने सपत्नदम्भनमदब्धासो अदाभ्यम्। इमं  
 विष्यामि वरुणस्य पाशं यमबध्नीत सविता सुशेवः। धातुश्च  
 योनौ सुकृतस्य लोके स्योनम्मे सह पत्या कृणोमि।  
 समायुषा सम्प्रजया समग्ने वर्चसा पुनः। सम्पत्नी पत्या-  
 ऽहङ्गच्छे समात्मा तनुवा मम। महीनाम्पयोऽस्योषधीनां

रसस्तस्य तेऽक्षीयमाणस्य निः॥१७॥

वपामि महीनाम्पयोऽस्योषधीनां रसोऽदब्धेन त्वा  
चक्षुषाऽवेक्षे सुप्रजास्त्वाय तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेह्यग्निस्ते  
तेजो मा वि नैदग्नेर्जिह्वाऽसि सुभूर्देवानान्धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो  
यजुषेयजुषे भव शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसि देवो वः  
सवितोत्पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः  
शुक्रन्त्वा शुक्रायान्धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे गृह्णामि  
ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषि धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो  
यजुषेयजुषे गृह्णामि॥१८॥

उप नी रश्मिभिः शुक्रं षोडश च। (10)॥ [१०]

कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा स्वाहा वेदिरसि बर्हिषे त्वा  
स्वाहा बर्हिरसि सुग्न्यस्त्वा स्वाहा दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय  
त्वा पृथिव्यै त्वा स्वधा पितृभ्य ऊर्गभव बर्हिषद्भ्य ऊर्जा  
पृथिवीङ्गच्छत विष्णोः स्तूपोऽस्यूर्णाम्रदसन्त्वा स्तृणामि  
स्वासस्थं देवेभ्यो गन्धर्वोऽसि विश्वावसुर्विश्वस्मादीपतो  
यजमानस्य परिधिरिड ईडित इन्द्रस्य बाहुरसि॥१९॥



दक्षिणो यजमानस्य परिधिरिड ईडितो मित्रावरुणौ  
 त्वोत्तरतः परिधत्तान्ध्रुवेण धर्मणा यजमानस्य परिधिरिड  
 ईडितः सूर्यस्त्वा पुरस्तात्पातु कस्यांश्चिदभिषांस्त्या  
 वीतिहोत्रन्त्वा कवे द्युमन्तुं समिधीमह्यग्रे बृहन्तमध्वरे  
 विशो यन्त्रे स्थो वसूनां रुद्राणांमादित्यानां सदसि सीद  
 जुहूरुपभृद्धुवाऽसिं घृताची नाम्नां प्रियेण नाम्नां प्रिये सदसि  
 सीदैता असदन्धसुकृतस्य लोके ता विष्णो पाहि पाहि  
 यज्ञम्पाहि यज्ञपतिम्पाहि मां यज्ञनियम्॥२०॥

बाहुरसि प्रिये सदसि पञ्चदश च। (11)॥ [११]

भुवनमसि वि प्रथस्वाग्रे यष्टरिदन्नमः। जुह्वेह्यग्निस्त्वा  
 ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि देवस्त्वा सविता ह्वयति  
 देवयज्याया अग्नाविष्णू मा वामव क्रमिषं वि जिहाथाम्मा  
 मा सन्ताप्तलोकम्मे लोककृतौ कृणुतं विष्णोः स्थानमसीत  
 इन्द्रो अकृणोद्वीर्याणि समारभ्योर्ध्वो अध्वरो दिविस्पृशमहुतो  
 यज्ञो यज्ञपतेरिन्द्रावान्ध्रस्वाहा बृहद्वाः पाहि माग्रे दुश्चरितादा  
 मा सुचरिते भज मुखस्य शिरोऽसि सज्योतिषा  
 ज्योतिरङ्गाम्॥२१॥

अहुत एकविंशतिश्च। (12)॥ \_\_\_\_\_ [१२]

वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्नाः इन्द्रो  
मे निग्राभेणाधराः अकः। उद्ग्राभश्च निग्राभश्च ब्रह्म देवा  
अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीनान्व्यस्यताम्।  
वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वाक्तः रिहाणा वियन्तु  
वयः। प्रजां योनिम्मा निर्मृक्षमा प्यायन्तामाप ओषधयो  
मरुताम्पृषतयः स्थ दिवम्॥२२॥

गच्छ ततो नो वृष्टिमेरय। आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मे पाहि  
चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मे पाहि ध्रुवाऽसि यम्परिधिम्पर्यधत्था  
अग्ने देव पुणिभिर्वीयमाणः। तन्त एतमनु जोषम्भरामि नेदेष  
त्वदपचेतयातै यज्ञस्य पाथ उप समितः सः स्रावभागाः  
स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्ठा बर्हिषदश्च॥२३॥

देवा इमां वाचमभि विश्वे गृणन्त आसद्यास्मिन्बर्हिषि  
मादयध्वमग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामि सुम्राय सुमिनी  
सुम्ने मा धत्तन्धुरि धुर्यो पातमग्नेऽदध्यायोऽशीततनो पाहि  
माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ठ्यै पाहि दुरद्वन्यै  
पाहि दुश्चरितादविषन्नः पितुङ्गु सुषदा योनिः स्वाहा देवा

गातुविदो गातुं वित्वा गातुमित् मनसस्पत इमन्नो देव देवेषु  
यज्ञः स्वाहा वाचि स्वाहा वाते धाः॥२४॥

दिवंश्च वित्वा गातुन्नयोदश च। (13)॥—————[१३]

उभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या उभा राधंसः सह मादयध्यै।  
उभा दाताराविषां रयीणामुभा वाजस्य सातये हुवे वाम्।  
अश्रवः हि भूरिदावत्तरा वां वि जामातुरुत वां घा स्यालात्।  
अथा सोमस्य प्रयती युवभ्यामिन्द्राग्नी स्तोमंजनयामि  
नव्यम्। इन्द्राग्नी नवतिम्पुरो दासपत्नीरधूनुतम्। साकमेकेन  
कर्मणा। शुचिन्नु स्तोमन्नवजातमद्येन्द्राग्नी वृत्रहणा  
जुषेथाम्॥२५॥

उभा हि वाः सुहवा जोहवीमि ता वाजः सद्य  
उशते धेष्ठा। वयम् त्वा पथस्पते रथन्न वाजसातये। धिये  
पूषन्नयुज्महि। पथस्पथः परिपतिं वचस्या कामेन कृतो  
अभ्यानङ्कम्। स नो रासच्छुरुधंश्चन्द्राग्रा धियन्धियः  
सीषधाति प्र पूषा। क्षेत्रस्य पतिना वयः हितेनैव जयामसि।  
गामश्वम्पोषयित्वा स नः॥२६॥

मृडातीदृशै। क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्मिन्धेनुरिव पयो

अस्मासु धुक्ष्व। मधुश्चुतङ्घृतमिव सुपूतमृतस्य नः पतयो  
मृडयन्तु। अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि  
देव वयुनानि विद्वान्। युयोध्यस्मङ्गुराणमेनो भूयिष्ठान्ते  
नमउक्तिं विधेम। आ देवानामपि पन्थामगन्म् यच्छक्रवाम्  
तदनु प्रवोदुम्। अग्निर्विद्वान्त्स यजात्॥२७॥

सेदु होता सो अध्वरान्त्स ऋतून्कल्पयाति। यद्वा-  
हिष्ठन्तदग्रये बृहदर्च विभावसो। महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा  
उदीरते। अग्ने त्वम्पारया नव्यो अस्मान्स्वस्तिभिरति  
दुर्गाणि विश्वा। पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय  
तनयाय शैव्योः। त्वमग्ने व्रतपा असि देव आ मर्त्येष्व।  
त्वं यज्ञेष्वीड्यः। यद्वो वयम्प्रमिनाम व्रतानि विदुषान्देवा  
अविदुष्टरासः। अग्निष्टद्विध्वमा पृणाति विद्वान् येभिर्देवाः  
ऋतुभिः कल्पयाति॥२८॥

जुषेथामा स नो यजादा त्रयोविंशतिश्च। (14)॥[१४] [इषे त्वा यज्ञस्य शुन्धध्वं  
कर्मणे देवोऽवधूतमृष्टिः सं वपाभ्या ददे प्रत्युष्टं कृष्णोऽसि भुवनमसि वाजस्योभा वा  
चतुर्दश॥14॥ इषे दृह भुवनमृष्टाविंशतिः॥28॥ इषे त्वा कल्पयाति॥]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>